

Bijlage 4

bij de brief van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en van de Minister van Buitenlandse Zaken aan de Tweede Kamer, re: "Integrale aanpak Eritrea en de invloed van Eritrea in Nederland".)

Appreciatie van het Kabinet van het advies van de Externe Volkenrechtelijke Adviseur (EVA), Prof. Dr. P.A. Nollkaemper, dd. 29 augustus 2016, door hem opgesteld op grond van motie 117 (van de leden Knops en Azmani, kst-22831-117) waarin de regering verzocht wordt "de mogelijkheden te onderzoeken om de diaspora-belasting van Eritrea in Nederland te verbieden en daartoe advies te vragen aan de volkenrechtelijk adviseur."

Het Kabinet onderschrijft het advies van de EVA op hoofdlijnen. Bij de door de EVA gepresenteerde juridische analyse van de mogelijkheden voor Nederland om de heffing en/of inning van diasporabelasting door Eritrea binnen Nederland te verbieden, plaatst het Kabinet enkele kanttekeningen. De EVA stelt dat "Eritrea gehouden [is] bepalingen van het Nederlandse recht te respecteren". In het advies wordt met betrekking tot dit punt geen onderscheid gemaakt tussen de heffing en de inning van diasporabelasting. Nederlands recht is slechts van toepassing op de inning van de diasporabelasting door Eritrea in Nederland, niet op de heffing.

Internationaal en nationaal recht staan in beginsel toe dat een staat zijn eigen onderdanen aan belasting onderwerpt. Daarnaast komt de EVA tot de conclusie dat de heffing en/of inning van diasporabelasting door Eritrea op zijn onderdanen binnen Nederland in strijd zou kunnen zijn met de rechten van individuen, in het bijzonder wanneer Eritrea over zou gaan tot de weigering van consulaire diensten. Dit zou, onder andere, in strijd zijn met het recht een land te mogen verlaten. Internationaal recht kent evenwel geen verplichting tot het bieden van consulaire diensten. De weigering hiervan kan dus geen schending van internationaal recht opleveren. Ook is het recht om een land te verlaten niet absoluut. Tenslotte is dit een recht waarop -in deze situatie- de Eritrese onderdaan een beroep zou kunnen doen tegen Nederland, niet tegen Eritrea.

Nederland heeft sanctieregelgeving ten aanzien van Eritrea waarmee verschillende Veiligheidsraadresoluties en EU Verordening 667/2010 inzake beperkende maatregelen ten aanzien van Eritrea ten uitvoer worden gelegd. Naast het vigerende verbod om militaire goederen te leveren aan Eritrea, verbiedt de verordening onder meer het verlenen van technische, financiële en andere bijstand met betrekking tot militaire activiteiten. Wanneer opbrengsten van diasporabelasting hiervoor gebruikt worden, viel dit al onder de sanctieregelgeving. De diasporabelasting werd niet expliciet vermeld in die sanctieregelgeving. Afpersing en oplichting waren al strafbaar op grond van het gewone strafrecht.

NB: Het volledige advies van Prof. Nollkaemper is als bijlage Nr. 3 bij de genoemde Kamerbrief gevoegd.
